

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2004 Julkaistu Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2004 N:o 1076—1082

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1076	Laki ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen kahdennentoista pöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta	2899
1077	Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus eräiden vieraiden aineiden näytteenotto- ja määritysmenetelmistä	2900
1078	Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus elintarvikelisiä aineiden puhtausvaatimuksista ja eräistä määritysmenetelmistä	2902
1079	Maa- ja metsätalousministeriön asetus suorien tukien täydentäviin ehtoihin liittyvistä hyvän maatalouden ja ympäristön vähimmäisvaatimuksista	2904
1080	Sisäasiainministeriön asetus eräistä liikkumis- ja oleskelukielloista	2907
1081	Maa- ja metsätalousministeriön asetus kiinteistörekisteriä ja kiinteistörekisterikarttaa koskevista suoritteista perittävistä maksuista	2908
1082	Verohallituksen päätös verovapaista matkakustannusten korvauksista vuonna 2005	2909

N:o 1076

Laki

ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen kahdennentoista pöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehtyyn yleissopimukseen Roomassa 4 päivänä marraskuuta 2000 tehdyn kahdennentoista pöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §

Tämän lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

HE 121/2004
PeVM 4/2004
EV 163/2004

N:o 1077

Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus
eräiden vieraiden aineiden näytteenotto- ja määrittämismenetelmistä

Annettu Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2004

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetun elintarvikelain (361/1995) 48 §:n nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tämä asetus koskee eräiden vieraiden aineiden enimmäismäärien virallista elintarvikkeiden tarkastusta varten otettavia näytteenotto- ja määrittämismenetelmiä.

2 §

Näytteenottoa, määrittämismenetelmiä ja erän hyväksymistä koskevat säädökset

Vieraiden aineiden näytteenotto- ja määrittämismenetelmien ehtoja ja elintarvike-erän hyväksyntää koskevat yksityiskohtaiset vaatimukset on annettu seuraavissa EY-säädöksissä:

1. Aflatoksiini: komission direktiivi 98/53/EY, muutettuna komission direktiivillä 2002/27/EY, 2003/121/EY ja 2004/43/EY;

2. Okratoksiini A komission direktiivi 2002/26/EY, muutettuna komission direktiivillä 2004/43/EY;

3. Lyijy, kadmium, elohopea ja 3,4-monoklooripropaani-1,2-diolin (3-MCPD): komission direktiivi 2001/22/EY, muutettuna komission direktiivillä 2001/873/EY;

4. Dioksiini ja dioksiinin kaltainen PCB: komission direktiivi 2002/69/EY, muutettuna komission direktiivillä 2004/44/EY;

5. Patuliini: komission direktiivi 2003/78/EY; sekä

6. Tina: komission direktiivi 2004/16/EY.

3 §

Näytteenottoa, määrittämismenetelmiä ja erän hyväksymistä koskevat yleiset vaatimukset

Näytteet suositellaan otettaviksi silloin, kun hyödyke tulee elintarvikeketjuun ja erillinen erä on tunnistettavissa. Näytteenotossa on tämän asetuksen lisäksi noudatettava näytteenottoasetuksen (385/1983) säännöksiä.

Laboratorio voi käyttää valitsemaansa menetelmää sillä edellytyksellä, että se vastaa 2 §:n 1 momentissa mainituissa säädöksissä asetettuja vaatimuksia.

Komission direktiivit: 98/53/EY (31998L0053); EYVL N:o L 201, 17.7.1998, s. 93, 2001/22/EY (32001L0022); EYVL N:o L 77, 16.3.2001, s. 14, 2002/26/EY (32002L0026); EYVL N:o L 75, 16.3.2002, s. 38, 2002/27/EY (32002L0027); EYVL N:o L 75, 16.3.2002, s. 44, 2002/69/EY (32002L0069); EYVL N:o L 209, 6.8.2002, s. 5, 2003/78/EY (32003L0078); EYVL N:o L 203, 12.8.2003, s. 40, 2003/121/EY (32003L0121); EYVL N:o L 332, 19.12.2003, s. 38, 2004/16/EY (32004L0016); EYVL N:o 42, 13.2.2004, s. 16, 2004/43/EY (32004L0043); EYVL N:o L 113, 20.4.2004, s. 14 ja 2004/44/EY (32004L0044); EYVL N:o L 113, 20.4.2004, s. 17

Tämän asetuksen lisäksi on noudatettava elintarvikevalvonnan järjestämisestä annetun kauppaja- ja teollisuusministeriön päätöksen (710/1996) säännöksiä.

4 §

Tulosten raportointitapa

Analyysitulokset raportoidaan saannon osalta korjattuna tai korjaamattomana. Raportointitapa ja saantoprosentti on ilmoitettava. Tulokset on ilmoitettava samoissa yksiköissä kuin vahvistetut enimmäismäärät.

Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2004

Kauppaja- ja teollisuusministeri *Mauri Pekkarinen*

5 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä joulukuuta 2004.

Tällä asetuksella kumotaan eräiden vieraiden aineiden näytteenotto- ja määritysmenetelmistä 22 päivänä maaliskuuta 2002 annettu kauppaja- ja teollisuusministeriön asetus (239/2002).

Ylitarkastaja Liisa Rajakangas

N:o 1078

Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus
elintarvikelisäaineiden puhtausvaatimuksista ja eräistä määrittämenetelmistä

Annettu Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2004

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetun elintarvikelain (361/1995) 48 §:n nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tämä asetus koskee elintarvikelisäaineen puhtausvaatimuksia ja eräitä tunnistamista koskevia vaatimuksia.

Tämän asetuksen soveltamisalaan ei kuulu lisäaine, jonka valmistusmenetelmä tai raaka-aineet poikkeavat sen turvallisuusarviointiin sisältyvästä lisäaineesta. Tällainen lisäaine on toimitettava Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaiselle täydellisesti arvioitavaksi painottaen erityisesti puhtausvaatimuksia.

2 §

Lisäaineen ominaisuudet

Elintarvikelisäaineen on täytettävä sen tunnistamista ja puhtautta sekä määrittämenetelmiä koskevat vaatimukset, jotka on annettu seuraavissa EY-säädöksissä:

1. Makeutusaineet: elintarvikkeissa sallittujen makeutusaineiden erityisistä puhtausvaatimuksista annettu komission direktiivi 95/31/EY muutettuna komission direktiivillä 98/66/EY, 2000/51/EY, 2001/52/EY ja 2004/46/EY;

2. Väriaineet: elintarvikkeissa sallittujen värien erityisistä puhtausvaatimuksista komission direktiivi 1995/45/EY, muutettuna komission direktiivillä 1999/75/EY, 2001/50/EY ja 2004/47/EY; sekä

3. Elintarvikkeiden muut lisäaineet kuin makeutus- ja väriaineet; elintarvikkeissa sallittujen muiden lisäaineiden kuin väri- ja makeutusaineiden erityisistä puhtausvaatimuksista annettu komission direktiivi 1996/77/EY täydennettynä komission direktiiveillä 1998/86/EY, 2000/63/EY, 2001/30/EY, 2002/82/EY, 2003/95/EY ja 2004/45/EY.

Komission direktiivit: 95/31/EY (31995L0031); EYVL N:o L 178, 28.7.1995, s. 1, 95/45/EY (31995L0045); EYVL N:o L 226, 22.9.1995, s. 1, 96/77/EY (31996L0077); EYVL N:o L 339, 30.12.1996, s. 1, 98/66/EY (31998L0066); EYVL N:o L 257, 19.9.1998, s. 35, 98/86/EY (31998L0086); EYVL N:o L 334, 9.12.1998, s. 1, 1999/75/EY (31999L0075); EYVL N:o L 206, 5.8.1999, s. 19, 2000/51/EY (32000L0051); EYVL N:o L 198, 4.8.2000, s. 41, 2000/63/EY (32000L0063); EYVL N:o L 277, 30.10.2000, s. 1, 2001/30/EY (32001L0030); EYVL N:o L 146, 31.5.2001, s. 1, 2001/50/EY (32001L0050); EYVL N:o L 190, 12.7.2001, s. 14, 2001/52/EY (32001L0052); EYVL N:o L 190, 12.7.2001, s. 18, 2003/95/EY (32003L0095); EYVL N:o L 283, 31.10.2003, s. 71, 2004/45/EY (32004L0045); EYVL N:o L 113, 20.4.2004, s. 19, 2004/46/EY (32004L0046); EYVL N:o L 114, 21.4.2004, s. 15 ja 2004/47/EY (32004L0047); EYVL N:o L 113, 20.4.2004, s. 24

3 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 10 päivänä joulukuuta 2004.

Tällä asetuksella kumotaan elintarvikelisiä aineiden puhtausvaatimuksista ja eräistä määritysmenetelmistä 5 päivänä helmikuuta 2002 annettu kauppaja teollisuusministeriön asetus (168/2002).

Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2004

Kauppaja teollisuusministeri *Mauri Pekkarinen*

Ylitarkastaja Liisa Rajakangas

N:o 1079

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**suorien tukien täydentäviin ehtoihin liittyvistä hyvän maatalouden ja ympäristön vähimmäisvaatimuksista**

Annettu Helsingissä 2 päivänä joulukuuta 2004

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/1994) 2 §:n 1 momentin ja 11 §:n nojalla, sellaisena kuin niistä 11 § on laissa 273/2003:

1 §

Soveltamisala ja tarkoitus

Tätä asetusta sovelletaan suoria tukia saavan viljelijän hyvän maatalouden ja ympäristön vähimmäisvaatimuksena säädettäviin toimenpiteisiin koko Suomen alueella. Nämä toimenpiteet määritellään tässä asetuksessa yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003, jäljempänä *suoria tukijärjestelmiä koskeva asetus*, 5 artiklassa ja kyseisen asetuksen liitteessä IV edellytetyllä tavalla.

Tämän asetuksen tarkoituksena on asetettavien vähimmäisvaatimusten noudattamisen kautta varmistaa, että maatalousmaa, erityisesti maa, jota ei enää käytetä tuotantoon, säilytetään viljelyn ja ympäristön kannalta hyvässä kunnossa.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *suoralla tuella* suoria tukijärjestelmiä koskevan asetuksen 2 artiklan mukaisesti viljelijälle suoraan kyseisen asetuksen liitteessä I luetellusta tukijärjestelmästä myönnettävää tilatukea;
- 2) *viherkesannolla* kesantolohkoa, joka on kylvetty nurmikasvien siemenellä tai joka on ollut edellisenä vuonna monivuotista nurmea;
- 3) *viljelykunnossa säilytettävällä viljelemättömällä pellolla* tuotantoon käyttämättömiä peltoja;
- 4) *pysyvällä laitumella* maata, jota käytetään heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien kasvattamiseen joko luonnollisesti (itseuudistuva) tai viljelemällä (kylvämällä) ja joka ei ole kuulunut viiteen tai yli viiteen vuoteen tilan viljelykiertoon.

3 §

Suoran tuen myöntämisen edellytykset

Suoran tuen myöntämisen edellytyksenä on, että viljelijä noudattaa tämän asetuksen

4—9 §:ssä säädettyä sen lisäksi mitä on säädetty suoria tukijärjestelmiä koskevassa asetuksessa ja yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyjen täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdenmetyntä hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 796/2004.

4 §

Maaperän suojeleminen eroosiolta

Viljelykunnossa säilytettävät viljelemättömät pellot on pidettävä nurmipeitteisenä ja kasvusto on tarvittaessa uusittava. Jos lohkolle ei ole ennestään kylvettyä nurmea, nurmikasvusto on kylvettävä kyseessä olevan vuoden viimeiseen kylöpäivään mennessä siten, että käytetään riittävää määrää nurmikasvien siementä. Tästä vaatimuksesta voidaan kuitenkin poiketa erityisistä syistä, esimerkiksi silloin, kun vaikeasti hävitettäviä rikkakasveja on tarkoitus torjua muokkaamalla.

Suoria tukijärjestelmiä koskevan asetuksen IV osaston 10 luvun mukaisten kesantolohkojen on oltava vesistöön rajoittuvilta osiltaan viherkesantona vähintään kolmen metrin leveydeltä, ellei muuten ole olemassa tämän levyistä rantakasvustoa koko vesistöön rajoittuvan lohkon pituudelta. Jos tilalla on kesantoa enemmän kuin 30 prosenttia peltokasvien, säilörehunurmen ja kesannon yhteisalasta, tämän 30 prosenttia ylittävän osuuden on oltava viherkesantona.

Vesistöjen ja valtaojien varsilla oleville peltolohkoille on jätettävä vähintään 60 senttimetrin levyinen, muokkaamaton piennar, jolle ei levitetä lannoitteita eikä kasvinsuojeluaineita.

Viljelykunnossa säilytettävät viljelemättömät pellot ja 30 prosentin määrän ylittävät viherkesantolohkot on niitettävä kerran kasvukauden aikana elokuun loppuun mennessä. Niiton ajankohdassa ja toteutuksessa on otettava huomioon rikkakasvien torjunnan onnistumisen lisäksi luonnonvaraisten lintujen ja

nisäkkäiden suojeleminen. Viherkesannoilta niitetyä rehua ei saa käyttää taloudellisesti hyväksi kuten myydä tai antaa rehuksi, jos kyse on suoria tukijärjestelmiä koskevan asetuksen IV osaston 10 luvun mukaisista kesantolohkoista. Viljelykunnossa säilytettäviä viljelemättömiä pelloja saa hyödyntää taloudellisesti.

Sänkikesannot ja muokkaamattomat avokesannot on hoidettava vuosittain niittämällä tai muulla tavalla niin, että rikkakasvien leviäminen estyy.

5 §

Maaperän kunnosta ja ympäristöstä huolehtiminen

Pellolla olevan oljen polttoa on vältettävä. Oljen poltto on sallittu ainoastaan, jos se on välttämätöntä kylvön onnistumisen, hukkakauran ja muiden rikkakasvien, kasvitautien tai tuholaisien torjunnan kannalta.

Märillä pelloilla ja erityisesti viljelykunnossa säilytettävillä viljelemättömillä peltolohkoilla on vältettävä raskailla koneilla ajoa maaperän tiivistymisen ehkäisemiseksi.

6 §

Hukkakauran leviämisen välttäminen

Hukkakauran saastuttamalla peruslohkolla on huolehdittava hukkakauran torjunnasta joko kemiallisesti, mekaanisesti, kitkemällä tai muilla toimenpiteillä hukkakauran torjunnasta annetun lain (185/2002) ja Ahvenanmaalla hukkakauran torjunnasta annetun maakuntalain (ÅFS 68/1977) mukaisesti. Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen antamaa hukkakauran torjuntaohjetta tai torjuntasuunnitelmaa on noudatettava.

7 §

Maaston ominaispiirteiden säilyttäminen

Peltoympäristön ominaispiirteiden säilyttämiseksi peltoalueiden sisällä sijaitsevat pienet puu- ja pensasryhmät sekä kivisaarekkeet on säilytettävä. Näitä saarekkeita ei saa raivata pelloksi. Viljelyteknisistä syistä olennaiset viljelyesteet, ei kuitenkaan luonnonsuojelulain (1096/1996) 29 §:n ja Ahvenanmaalla

luonnonsuojelusta annetun maakuntalain (ÅFS 82/1998) mukaisia suojeltuja luontotyyppisiä, on yksittäistapauksissa mahdollista poistaa. Poistamisesta ja sen perusteluista on kuitenkin ilmoitettava etukäteen kirjallisesti kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle.

8 §

Pysyvän laitumen säilyttäminen

Edellä mainitun komission asetuksen (EY) N:o 796/2004 3 artiklan 4 a kohdassa tarkoitettulla tavalla pysyvänä laitumena oleva maa-ala on pääsääntöisesti säilytettävä mainitun ja 4 artiklan mukaisesti pysyvänä laitumena. Vaatimus ei koske aloja, jotka metsitetään ympäristönäkökohdat huomioon ottaen suoria tukijärjestelmiä koskevan asetuksen 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

Jos edellä mainitun komission asetuksen (EY) N:o 796/2004 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu pysyvän laitumen osuus maatalousmaan kokonaispinta-alasta kansallisella tasolla laskee jonain vuonna yli 5 prosenttia suhteessa saman asetuksen 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti laskettavaan vuoden 2003 viiteosuuteen, viljelijöiden on haettava ennakkolupaa maan käyttötavan muuttamiseen myöhemmin säädettävällä tavalla. Jos viljelijällä on voimassa oleva maatalouden ympäristötuen erityistukisopimus, kyseiseen so-

Helsingissä 2 päivänä joulukuuta 2004

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

pimukseen sisältyvää laidunala ei koske ennakkolupamenettely.

9 §

Pysyvän laitumen hoito

Jos lohkoja, jotka on ilmoitettu pysyväksi laitumeksi, ei laidunneta, ne on säilytettävä avoimena niittämällä. Sellaisilta lohkon osilta, joita ei voida niittää, raivataan puiden ja pensaiden taimet tarvittaessa. Viljelijä voi hyödyntää niittojätteen halutessaan. Niittojätettä ei kuitenkaan ole välttämättä korjattava pois laitumelta.

Pysyvällä laitumella ei ole eläinten laiduntamisvaatimusta, eikä sen tarvitse olla aidattu alue.

10 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Tällä asetuksella kumotaan Euroopan yhteisön kokonaan rahoittamien peltoalaan ja eläimiin perustuvien suorien tukien horisontaaliedoista annettu maa- ja metsätalousministeriön päätös (154/2000).

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Maatalousneuvos Esko Juvonen

N:o 1080

Sisäasiainministeriön asetus
eräistä liikkumis- ja oleskelukielloista

Annettu Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 2004

Sisäasiainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 7 päivän huhtikuuta 1995 annetun poliisilain (493/1995) 52 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 315/2001:

1 §

Liikkumis- ja oleskelukiello

Liikkuminen ja oleskelu Harjavallan kaupungissa sijaitsevilla Boliden Harjavalta Oy:n ja OMG Harjavalta Nickel Oy:n teollisuusalueilla tapahtuvan toiminnan ja omaisuuden turvaamiseksi, ihmisten suojaamiseksi sekä toiminnasta sivullisille henkilöille aiheutuvan vaaran torjumiseksi, on kielletty ilman yhtiöitten antamaa asianmukaista lupaa. Rajoituksen alaiset alueet on vahvistettu karttaliitteessä osoitetuille alueille. Karttaliite on nähtävillä sisäasiainministeriön kirjaamossa ja yhtiöitten Harjavallan teollisuuslaitoksissa.

Mitä edellä säädetään, ei koske viranomaisen säädettyjen tehtäviensä vuoksi tarpeellista liikkumista tai oleskelua alueella.

2 §

Rajoituksen alaisen alueen merkitseminen

Rajoituksen alaiset alueet ja niille johtavat sisääntuloväylät on alueen haltijan merkittävä kieltoa ja sen rikkomisesta säädettyä sakkorangaistusta osoittavin tauluin tai merkein.

Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 2004

Sisäasiainministeri *Kari Rajamäki*

3 §

Kiellon päätyminen

Muuttaessaan toimintaansa siten, etteivät 1 §:ssä säädettyt rajoitukset enää ole tarpeellisia, taikka lopettaessaan toimintansa tulee alueen haltijan poistaa kieltoa osoittavat taulut ja merkit sekä ilmoittaa muutoksesta viipymättä sisäasiainministeriölle.

4 §

Rangaistussäännös

Tämän asetuksen mukaisen kiellon tai rajoituksen rikkomisesta voidaan tuomita poliisilain 52 §:n nojalla sakkoon, milloin teosta ei ole muualla laissa säädetty rangaistusta.

5 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä joulukuuta 2004.

Poliisitarkastaja Matti Launiainen

N:o 1081

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**kiinteistörekisteriä ja kiinteistörekisterikarttaa koskevista suoritteista perittävistä maksuista**

Annettu Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 2004

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 16 päivänä toukokuuta 1985 annetun kiinteistörekisterilain (392/1985) 14 a §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 244/1994:

1 §

Soveltamisala

Kiinteistörekisteriä ja kiinteistörekisterikarttaa koskevista suoritteista peritään valtiolle ja kunnalle maksuja tämän asetuksen mukaan.

2 §

Maksulliset julkisoikeudelliset suoritteet

Kiinteistörekisteriotteesta peritään maksu seuraavasti:

- 1) tilasta tai tontista annettavasta otteesta 8,40 euroa; sekä
- 2) muista kuin 1 kohdassa tarkoitetuista rekisteriyksiköistä annettavasta otteesta ensimmäiseltä A4-kokoiselta sivulta 8,40 euroa ja jokaiselta seuraavalta sivulta 4,20 euroa.

Kiinteistörekisteristä erillisinä annettavista määräälatiedoista peritään maksuna 5,90 euroa määräälalalta tai erikseen rekisteröidyltä yhteisalueosuudelta.

Kunta-, sijaintialue-, ryhmä- ja yksikköluettelosta, erillisenä annettavasta yhteisen alueen osakasluettelosta ja muusta näihin verrattavasta luettelosta peritään 4,20 euron perusmaksu tilaukselta ja 8 senttiä yksiköltä tai osakkaalta taikka tämän sijasta vähintään 5,05 euroa sivulta.

Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 2004

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

3 §

Laajojen ja massaluonteisten tietojen luovuttaminen

Lakiin tai asetukseen perustuvasta laajojen ja massaluonteisten kiinteistörekisterin tietojen luovuttamisesta viranomaiselle peritään 0,17 euroa rekisteriyksiköltä sekä tietojenkäsittelykustannukset.

Jos tiedot luovutetaan tietovälineellä, peritään myös tietovälinekustannukset.

4 §

Liiketaloudellisin perustein hinnoiteltavat suoritteet

Muusta kuin 2—3 §:ssä tarkoitettusta suoritteesta, jolla kiinteistörekisterin tietoja annetaan, sekä kiinteistörekisterikartasta annettavista otteista ja muista tiedoista peritään maksu liiketaloudellisin perustein.

5 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005 ja se on voimassa 31 päivään toukokuuta 2005 saakka.

Hallitussihteeri Martti Niemelä

N:o 1082

Verohallituksen päätös

verovapaista matkakustannusten korvauksista vuonna 2005

Annettu Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2004

Verohallitus on 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 73 §:n ja 75 §:n 2 momentin nojalla, sellaisena kuin niistä 73 § on osaksi muutettuna laissa 896/2001, päättänyt:

1 §

Vuodelta 2005 toimitettavassa verotuksessa verosta vapaaksi katsottavien matkakustannusten korvausten perusteet ja määrät ovat jäljempänä tässä päätöksessä mainitut.

2 §

Matkakustannuksia ovat verovelvolliselle Suomessa tai ulkomailla tehdystä työmatkasta aiheutuneet kustannukset.

3 §

Työmatkalla tarkoitetaan matkaa, jonka palkansaaja tilapäisesti tekee työhön kuuluvien tehtävien suorittamiseksi erityiselle työntekemispaikalle varsinaisen työpaikan ulkopuolelle. Mikäli palkansaajalla työn luonteen vuoksi ei ole varsinaista työpaikkaa, työmatkana pidetään matkaa, jonka palkansaaja tilapäisesti tekee työn suorittamiseksi asunoltaan erityiselle työntekemispaikalle.

Työmatkana ei pidetä palkansaajan asunon ja varsinaisen työpaikan välistä matkaa eikä työkomennuksen kestäessä tehtyjä viikonloppu- ja muita vastaavia matkoja asunon ja erityisen työntekemispaikan välillä.

Aloilla, joilla erityistä työntekemispaiikkaa alalle tunnusomaisen työn lyhytaikaisuuden vuoksi joudutaan usein vaihtamaan, pidetään päivittäistä asunon ja erityisen työntekemispaikan välistä matkaa vain 7, 8 ja 9 §:ssä tarkoitettuun matkustamiskustannusten korvaukseen oikeuttavana matkana, jos palkansaajalla ei ole varsinaista työpaikkaa. Palkansaaja on kuitenkin oikeutettu myös 14 §:ssä tarkoitettuun ateriakorvaukseen, jos hänellä ei ole tilaisuutta varsinaiseen työnantajan jär-

jestämään työpaikkaruokailuun erityisellä työntekemispaikalla tai sen välittömässä läheisyydessä.

4 §

Matkaa, jonka palkansaaja muutoin kuin 3 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla tekee työtehtäviensä hoitamiseksi toissijaiseen työpaikkaansa, pidetään vain 7, 8 ja 9 §:n mukaiseen matkustamiskustannusten korvaukseen ja 16 §:n mukaiseen majoittumiskorvaukseen oikeuttavana matkana. Toissijaisella työpaikalla tarkoitetaan sellaista työnantajan tai tämän kanssa samaan intressipiiriin kuuluvan yhteisön vakituista toimipaikkaa, joka sijaitsee toisella paikkakunnalla tai toisessa valtiossa kuin työntekijän ensisijaisena pidettävä varsinainen työpaikka.

Edellä 1 momentissa mainittuun matkustamiskustannusten korvaukseen oikeuttavana matkana ei pidetä toissijaisen työpaikan sijainnin vuoksi tarpeellisen erillisen majoittumispaikan ja toissijaisen työpaikan välistä matkaa.

5 §

Varsinaisella työpaikalla tarkoitetaan paikkaa, jossa palkansaaja vakituisesti työskentelee. Jos palkansaajalla työn liikkuvuuden vuoksi ei ole paikkaa, jossa hän vakituisesti työskentelee, pidetään varsinaisena työpaikkana paikkaa, josta hän hakee työmääräykset, säilyttää työssä käyttämiään asusteita, työvälineitä tai työaineita, tai muuta työn tekemisen kannalta vastaavaa paikkaa.

6 §

Matkavuorokaudella tarkoitetaan enintään 24 tunnin pituista ajanjaksoa, joka alkaa

palkansaajan lähtiessä työmatkalle työpaikaltaan tai asunnoltaan. Matkavuorokausi päättyy palkansaajan palatessa työmatkalta työpaikalleen tai asunnolleen.

7 §

Työmatkasta suoritettavalla matkustamiskustannusten korvauksella tarkoitetaan korvausta matka-, paikka- ja makuupaikkalipusta sekä muista niihin verrattavista välttämättömistä varsinaiseen matkustamiseen kuuluvista maksuista.

Matkustamiskustannusten korvauksena pidetään myös korvausta työvälineiden ja muiden sellaisten esineiden kuljetuksesta, joita palkansaajan on pidettävä mukanaan.

8 §

Palkansaajan muulla kuin omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta suoritettavan matkustamiskustannusten korvauksen enimmäismäärä on liikenteenharjoittajan antaman tositteen tai muun luotettavan selvityksen mukainen määrä, jonka palkansaaja osoittaa matkustamiskustannuksista suorittaneensa.

9 §

Palkansaajan omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta suoritettavien matkustamiskustannusten korvausten enimmäismäärät ovat:

Kulkuneuvo	Korvauksen enimmäismäärä
auto	40 senttiä kilometriltä, jota korotetaan — 6 senttiä kilometriltä perävaunun kuljettamisesta autoon kiinnitettynä — 10 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää asuntovauunun kuljettamista autoon kiinnitettynä — 20 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää taukotuvan tai vastaavan raskaan kuorman kuljettamista autoon kiinnitettynä

Kulkuneuvo

Korvauksen enimmäismäärä

— 1 sentti kilometriltä sellaisista autossa kuljetettavista koneista tai muista esineistä, joiden paino ylittää 80 kiloa tai joiden koko on suuri

— 1 sentti kilometriltä, jos palkansaaja työhönsä kuuluvien tehtävien vuoksi kuljettaa autossa koiraa

— 8 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää liikkumista autolla metsäautotiellä tai muulta liikenteeltä suljetulla tienrakennustyömaalla, kyseisten kilometrien osalta

moottorivene,
enintään 50 hv 62 senttiä kilometriltä
moottorivene,
yli 50 hv 93 senttiä kilometriltä
moottorikelkka 85 senttiä kilometriltä
moottoripyörä 27 senttiä kilometriltä
moottoripolkupyörä 15 senttiä kilometriltä
muu kulkuneuvo 8 senttiä kilometriltä

Jos palkansaajan omistamassa tai hallitsemassa kulkuneuvossa matkustaa muita henkilöitä, joiden kuljetus on työnantajan asiana, korotetaan 1 momentissa tarkoitettujen korvausten enimmäismääriä 1 sentti kilometriltä kutakin mukana seuraavaa henkilöä kohden.

Jos palkansaaja, jolla on Verohallituksen luontoisetujen laskentaperusteita koskevassa päätöksessä tarkoitettu auton käyttöetu, käyttää tällaista autoa työmatkan suorittamiseen ja maksaa itse tästä matkasta aiheutuvat polttoainekulut, hänelle korvattavien polttoainekulujen enimmäismäärä on 10 senttiä kilometriltä.

10 §

Päivärahalla tarkoitetaan korvausta kohtuullisesta ruokailu- ja muiden elinkustannusten lisäyksestä, joka palkansaajalle aiheutuu työmatkasta. Päivärahaan ei lueta matkustamisesta eikä majoittumisesta suoritettavaa korvausta.

11 §

Päivärahan suorittaminen edellyttää, että erityinen työntekemispaikka on yli 15 kilo-

metrin etäisyydellä joko palkansaajan varsinaisesta työpaikasta tai asunnosta, riippuen siitä, kummasta matka on tehty. Erityisen työtekemispaikan on lisäksi oltava yli 5 kilometrin etäisyydellä sekä varsinaisesta työpaikasta että asunnosta.

12 §

Työmatkan kestoajasta riippuen päivärahan enimmäismäärät ovat:

Työmatkan kesto aika	Päivärahan enimmäismäärä euro
yli 6 tuntia (osapäiväraha)	14,00
yli 10 tuntia (kokopäiväraha)	30,00
kun matkaan käytetty aika ylittää viimeisen täyden matkavuorokauden	
— vähintään 2 tunnilla	14,00
— yli 6 tunnilla	30,00

Jos palkansaaja jonakin matkavuorokautena saa ilmaisen tai matkalipun hintaan sisältyneen ruoan, päivärahan enimmäismäärä on puolet 1 momentin mukaisista määristä. Ilmaisella ruoalla tarkoitetaan kokopäivärahan kysymyksessä ollen kahta ja osapäivärahan kysymyksessä ollen yhtä ilmaista ateriaa.

13 §

Ulkomailla tehdystä työmatkasta suoritettavien päivärahojen enimmäismäärät ovat:

Maa tai alue	Päivärahan enimmäismäärä euro
Afganistan	45,00
Alankomaat	63,00
Alankomaiden Antillit	59,00
Albania	44,00
Algeria	44,00
Andorra	45,00
Angola	69,00
Antiqua ja Barbuda	69,00
Arabiemiirikunnat	61,00
Argentiina	32,00
Armenia	53,00
Aruba	49,00
Australia	61,00
Azerbaidzan	51,00
Azorit	45,00
Bahama	58,00

Maa tai alue	Päivärahan enimmäismäärä euro
Bahrain	54,00
Bangladesh	42,00
Barbados	70,00
Belgia	63,00
Belize	39,00
Benin	50,00
Bermuda	68,00
Bhutan	38,00
Bolivia	28,00
Bosnia ja Hertsegovina	44,00
Botswana	45,00
Brasilia	42,00
Sao Paulo	47,00
Britannia	70,00
Lontoo	70,00
Brunei	42,00
Bulgaria	47,00
Burkina Faso	36,00
Burundi	33,00
Chile	44,00
Cookinsaaret	58,00
Costa Rica	44,00
Djibouti	48,00
Dominica	44,00
Dominikaaninen tasavalta	45,00
Ecuador	40,00
Egypti	45,00
El Salvador	51,00
Eritrea	30,00
Espanja	60,00
Etelä-Afrikka	52,00
Etiopia	44,00
Fidzi	45,00
Filippiinit	41,00
Färsaaret	53,00
Gabon	60,00
Gambia	33,00
Georgia	38,00
Ghana	42,00
Grenada	52,00
Grönlanti	53,00
Guadeloupe	50,00
Guatemala	35,00
Guinea	36,00
Guinea-Bissau	47,00
Guyana	45,00
Haiti	41,00
Honduras	38,00
Indonesia	46,00
Intia	37,00
Irak	54,00

Maa tai alue	Päivärahan enimmäismäärä euro	Maa tai alue	Päivärahan enimmäismäärä euro
Iran	35,00	Mali	35,00
Irlanti	63,00	Malta	58,00
Islanti	72,00	Marokko	57,00
Israel	63,00	Marshallinsaaret	39,00
Italia	61,00	Martinique	51,00
Itä-Timor	45,00	Mauritania	39,00
Itävalta	62,00	Mauritius	43,00
Jamaika	43,00	Meksiko	58,00
Japani	85,00	Mikronesia	44,00
Jemen	48,00	Moldova	35,00
Jordania	63,00	Monaco	60,00
Kambodzha	43,00	Mongolia	43,00
Kamerun	45,00	Mosambik	50,00
Kanada	54,00	Myanmar (Burma)	46,00
Kanarian saaret	53,00	Namibia	38,00
Kap Verde	34,00	Neitsytsaaret (USA)	36,00
Kazakstan	53,00	Nepal	32,00
Kenia	43,00	Nicaragua	41,00
Keski-Afrikan tasavalta	39,00	Niger	39,00
Kiina	60,00	Nigeria	53,00
Hongkong	70,00	Norja	64,00
Macao	64,00	Norsunluurannikko	61,00
Kirgisia	42,00	Oman	54,00
Kolumbia	35,00	Pakistan	37,00
Komorit	40,00	Palestiina	50,00
Kongo	45,00	Panama	39,00
Kongon demokraattinen tasavalta (ent. Zaire)	64,00	Papua-Uusi Guinea	38,00
Korean kansantasavalta (Pohj.-Korea)	34,00	Paraguay	30,00
Korean tasavalta (Etelä-Korea)	71,00	Peru	47,00
Kosovo	47,00	Portugali	57,00
Kreikka	61,00	Puerto Rico	50,00
Kroatia	59,00	Puola	55,00
Kuuba	51,00	Qatar	51,00
Kuwait	65,00	Ranska	63,00
Kypros	61,00	Romania	50,00
Laos	33,00	Ruanda	36,00
Latvia	45,00	Ruotsi	62,00
Lesotho	47,00	Saint Kitts ja Nevis	54,00
Libanon	70,00	Saint Lucia	63,00
Liberia	43,00	Saint Vincent ja Grenadiinit	52,00
Libya	46,00	Saksa	59,00
Liechtenstein	67,00	Salomonsaaret	28,00
Liettua	45,00	Sambia	36,00
Luxemburg	63,00	Samoa	34,00
Madagaskar	36,00	San Marino	48,00
Madeira	47,00	Sao Tome ja Principe	43,00
Makedonia	43,00	Saudi-Arabia	57,00
Malawi	36,00	Senegal	50,00
Malediivit	59,00	Serbia ja Montenegro	45,00
Malesia	41,00	Seychellit	59,00
		Sierra Leone	42,00

Maa tai alue	Päivärahan enimmäismäärä euro
Singapore	58,00
Slovakia	45,00
Slovenia	53,00
Somalia	33,00
Sri Lanka	32,00
Sudan	48,00
Surinam	28,00
Swazimaa	36,00
Sveitsi	62,00
Syyria	50,00
Tadzikistan	40,00
Taiwan	53,00
Tansania	37,00
Tanska	65,00
Thaimaa	53,00
Togo	53,00
Tonga	32,00
Trinidad ja Tobago	53,00
Tsad	42,00
Tshekki	53,00
Tunisia	50,00
Turkki	48,00
Istanbul	58,00
Turkmenia	57,00
Uganda	36,00
Ukraina	55,00
Unkari	58,00
Uruguay	30,00
Uusi-Seelanti	59,00
Uzbekistan	57,00
Valkovenäjä	50,00
Vanuatu	34,00
Venezuela	54,00
Venäjä	42,00
Moskova	72,00
Pietari	55,00
Vietnam	38,00
Viro	49,00
Yhdysvallat	60,00
New York, Los Angeles, Washington	65,00
Zimbabwe	60,00
Maa, jota ei ole erikseen mainittu ..	40,00

Päiväraha lasketaan matkavuorokausittain. Matkavuorokausi on 24 tuntia työmatkan alkamisesta tai edellisen matkavuorokauden päättymisestä.

Päivärahan enimmäismäärä määräytyy sen maan tai alueen mukaan, missä matkavuorokausi ulkomailla päättyy. Jos matkavuorokausi päättyy laivalla tai lentokoneessa, mää-

räytyy päiväraha sen maan tai alueen mukaan, josta laiva tai lentokone on viimeksi lähtenyt tai jonne se Suomesta lähdettäessä ensiksi saapuu.

Suomeen palattaessa palkansaajalla on oikeus puoleen viimeksi päättyneeltä matkavuorokaudelta maksetusta ulkomaanpäivärahasta, jos työmatkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai sieltä lähteneessä laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kahdella tunnilla.

Jos työmatkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai sieltä lähteneessä laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kymmenellä tunnilla, palkansaajalla on oikeus viimeksi päättyneeltä matkavuorokaudelta maksettuun ulkomaanpäivärahaan. Kotimaahan paluun jälkeen alkaneelta matkavuorokaudelta tai sen osalta maksettavan päivärahan enimmäismäärä määräytyy 12 §:n mukaan.

Palkansaajalla on oikeus kysymyksessä olevaa maata varten vahvistettuun päivärahaan, jos ulkomaille tehty työmatka on kestänyt vähintään 10 tuntia. Mikäli työmatkaan käytetty kokonaisaika jää alle 10 tunnin, suoritetaan päiväraha kotimaan matkojen säännösten ja määrien mukaisesti.

Jos palkansaaja jonakin matkavuorokautena on saanut ilmaisen tai matkalipun taikka hotellihuoneen hintaan sisältyneen ruoan, päiväraha maksetaan 50 prosentilla alennettuna. Ilmaishuoneella tarkoitetaan ulkomaanpäivärahan kysymyksessä olleen kahta ilmaista ateriala.

Kun työmatka tehdään Suomen alueen ulkopuolelle siten, että työ tehdään Suomessa olevan työnantajan lukuun poikkeuksellisissa olosuhteissa ja palkansaaja palaa yöksi Suomen alueelle eikä työmatkasta suoriteta 12 §:n mukaista päivärahaa, on työmatkasta suoritettavan korvauksen enimmäismäärä 1 momentista poiketen 16,00 euroa.

14 §

Ateriakorvauksen maksaminen edellyttää, että työmatkasta ei suoriteta päivärahaa ja että palkansaajalla ei työn vuoksi ole mahdollisuutta ruokailutauon aikana aterioida tavanomaisella ruokailupaikallaan. Ateriakorvauksen enimmäismäärä on 7,50 euroa.

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1082

Jos palkansaaja joutuu työmatkalla ateriomaan kaksi kertaa tavanomaisen ruokailupaikkansa ulkopuolella, eikä työmatkasta suoriteta päivärahaa, ateriakorvauksen enimmäismäärä on 15,00 euroa.

15 §

Työmatkasta päivärahan lisäksi suoritettavan majoittumiskorvauksen enimmäismäärä on majoitusliikkeen antaman tositteen tai muun luotettavan selvityksen mukainen määrä.

16 §

Toissijaiselle työpaikalle tehdystä matkasta suoritettavan majoittumiskorvauksen enimmäismäärä on majoitusliikkeen antaman tositteen mukainen määrä tai muuhun luotettavaan selvitykseen perustuva kohtuullinen määrä.

17 §

Yömatkarahan suorittaminen edellyttää, et-

Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2004

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

tä päivärahaan oikeuttavasta matkavuorokaudesta vähintään 4 tuntia on kello 21.00—07.00 välisenä aikana ja että työnantaja ei järjestä palkansaajalle ilmaista majoitusta eikä suorita majoittumiskorvausta tai korvausta makuupaikasta. Yömatkarahan enimmäismäärä on 6,00 euroa.

18 §

Mitä edellä on määrätty matkakustannusten korvauksesta, sovelletaan merityötuloa saaville verovelvollisille maksettaviin laissa verovapaiksi säädettyihin korvauksiin.

19 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005. Tätä päätöstä sovelletaan työmatkaan tai sen osaan, joka tehdään vuonna 2005.

Ylitarkastaja Anneli Nuoritalo